

Bezoek aan Bricquebec-en-Cotentin

Welkom in Bricquebec-en-Cotentin!

Bricquebec-en-Cotentin, genesteld in het hart van de Clos du Cotentin, is een Petite Cité de Caractère® (toegekend in 2023) en trotse oprichter van het Pays d'Art et d'Histoire met Saint-Sauveur-le-Vicomte en Valognes. Hier gaan middeleeuws erfgoed en het lokale leven samen met elegantie. De naam, van Scandinavische oorsprong, verwijst naar een "heuvel naast een beek". Een knipoog naar de strategische ligging tussen glooiende heuvels en vochtige valleien, nu doorkruist door de Cotentin greenway. Te voet, op de fiets of zelfs te paard ontdekken bezoekers een levendige stad met meer dan 115 winkels en ambachtslieden, een markt op maandag en een dynamisch bedrijvenpark. Maar bovenal nodigt Bricquebec u uit om terug te gaan in de tijd, van de top van de elfhoekige donjon (de enige in zijn soort in Europa) tot de geplaveide straten, via de kortstondige kraampjes en de overblijfselen van middeleeuwse jaarmarkten. Deze rondleiding is een niet-uitputtende lijst van de schatten van Bricquebec-en-Cotentin. Neem contact op met de Pays d'art et d'histoire du Clos du Cotentin (02 33 95 01 26) voor informatie over de komende rondleidingen en ontdek Bricquebec-en-Cotentin vanuit een nog historischer oogpunt! □ Ga tot slot naar het Maison du Tourisme ou du Patrimoine (Place Sainte-Anne) waar het Office du Tourisme en de Salle du Vert-Lion zijn gevestigd om de beroemde uitgaven van "La Voix du Donjon" van de vereniging Les Amis du Donjon te ontdekken. Klaar voor uw bezoek? Praktische informatie: Het toeristenbureau bevindt zich op de Place Sainte-Anne. Openbare toiletten zijn beschikbaar aan de linkerkant van het VVV-kantoor (Maison du Tourisme et du Patrimoine) of op het stadhuisplein.

Bezoek

1. Het kasteel en de binnenplaats

Kasteel van Bricquebec

Een must-see! Deze stenen kolos domineert de stad al meer dan 900 jaar. Van de gewelfde benedenzaal tot de verdedigingstorens getuigt het van de geschiedenis van een van de machtigste baronieën van de Cotentin. Het kasteel van Bricquebec-en-Cotentin staat majestueus op zijn motte, waar verschillende schapen nu regeren om het te onderhouden, en is de meest indrukwekkende getuige van de plaatselijke geschiedenis. Het werd in de 11e eeuw gebouwd op een strategische heuvel en was de zetel van een van de machtigste baronieën van de Cotentin.

De elfhoekige donjon, waarschijnlijk herbouwd in de 14e eeuw, kijkt nog steeds uit over de stad. Je komt de vesting binnen via het voorportaal met de twee torens. Aanvankelijk was deze nieuwe toren slechts twee verdiepingen hoog. Iets later, in de XVe eeuw, werden er nog drie verdiepingen aan toegevoegd. Deze donjon diende zowel als schuilplaats bij een aanval als om in te wonen. Het is wat bekend staat als een woontoren. Het heeft vijf verdiepingen, elk met een zeer specifieke functie: De begane grond (zonder ramen) werd gebruikt om voedsel en wapens op te slaan. De eerste verdieping, die te bereiken was via een overheaddeur, werd gebruikt als ontvangstruimte. De volgende twee verdiepingen waren slaapkamers. Op de bovenste verdieping woonden de soldaten. Helemaal bovenaan was er een beschermd terras zodat ze hun omgeving in de gaten konden houden en zich indien nodig konden verdedigen.

De families Bertran en vervolgens d'Estouteville regeerden hier tot de Renaissance. Een Engelse periode tussen 1418 en 1450 drukte ook een stempel op de geschiedenis. Voor liefhebbers van middeleeuwse architectuur is dit een juweeltje om te bezoeken. Rondleidingen worden aangeboden door het Pays d'art et d'histoire (informatie op 02 33 95 01 26).

De binnenplaats van het kasteel

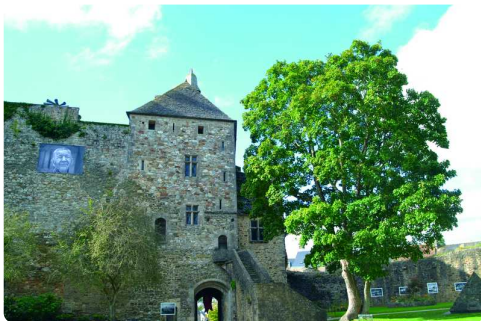
Op de binnenplaats heeft de lagere kamer of 'crypte' prachtige geribde gewelven. Mis de Epine toren niet en de voormalige aula, nu een gastenverblijf. Het kasteelcomplex omvat ook een versterkte ommuring, gordijnmuren, een kapel die niet meer bestaat, de Chartrierzaal, de klokkentoren en het museum. Meer

informatie: elke zomer worden er tentoonstellingen gehouden in de Klokkentoren en de Chartrierzaal op de binnenplaats van het kasteel.

2. Het museum

Het museum Tour de l'Horloge, gehuisvest binnen de muren van het middeleeuwse kasteel van Bricquebec, dateert uit de jaren 1950. Het werd opgericht tussen 1950 en 1954 door André Tardif, toen adjunct-conservator van schone kunsten en conservator van het museum, op basis van een waardevolle schenking: de rijke natuurhistorische en numismatische collecties van kanunnik Lebreton, pastoor van Bricquebec aan het einde van de 19e eeuw. Deze schenking, die al in 1900 in verschillende publicaties werd vermeld, omvatte specimens uit de mineralogie, paleontologie, zoölogie en malacologie. Deze collecties werden aanvankelijk tentoongesteld op de derde verdieping van de Tour de l'Horloge, maar groeiden snel. In 1953 opende het museum nieuwe zalen gewijd aan de lokale geschiedenis, met lapidair van opgravingen in de crypte van de oude kerk.

Sinds de oprichting heeft het museum een enorme groei doorgemaakt. Het heeft nu het label "Musée de France" en ondergaat momenteel een volledige inventarisatie en reorganisatie van de werken. Onder de belangrijkste tentoongestelde stukken kunnen bezoekers het bas-reliëf Zes heiligen en een schenker bewonderen, een opmerkelijk werk in polychrome kalksteen uit de eerste helft van de 14e eeuw. Dit bas-reliëf toont een processie van zes heiligen, herkenbaar aan hun attributen, voorafgegaan door een schenker die knielt aan de voeten van de aartsengel Sint-Michaël. Dit werk, dat sinds 1982 op de monumentenlijst staat, zou afkomstig zijn uit de voormalige Romaanse kerk van Bricquebec, waarvan de overblijfselen nog steeds te zien zijn in het dorp.

3. De klokkentoren

Tentoonstellingen op een historische locatie

Dit middeleeuwse belfort diende ooit als beschermde toegang tot het kasteel. Klim naar de eerste verdieping voor een prachtig uitzicht over de stad! Deze toren werd gebouwd in de XVe eeuw, waarschijnlijk net na de Honderdjarige Oorlog, door de familie Estouteville. Tijdens de oorlog had deze familie zich onderscheiden door Mont-Saint-Michel te verdedigen tegen de Engelsen. In het verleden werd de ingang van de toren beschermd door een ophaalbrug en machicolis (openingen bovenaan de muren die werden gebruikt om raketten naar vijanden te gooien). De klok op de toren, gericht naar de stad, gaf zijn naam aan het gebouw. Net als de belforten in Noord-Frankrijk en Vlaanderen wordt deze toren gebruikt om de tijd aan te geven. Maar hier is het niet de stad die het voor het zeggen heeft: de klok herinnert er eerder aan dat de kasteelheer het voor het zeggen heeft. De inwoners leven dus "op kasteeltijd". In de middeleeuwse kastelen werd dit type toren vaak gebruikt om belastingen of heffingen te innen van de inwoners van de stad.

Sinds 2019 nodigt de stad een kunstenaar uit om zijn of haar werk te presenteren tijdens het zomerseizoen, in de zaal op de eerste verdieping van de Klokkentoren. Deze tentoonstellingen zijn toegankelijk voor het publiek, maar kunnen worden begeleid door een gids. [Vind informatie op onze website](#), onze Facebookpagina Briquebec-en-Cotentin of onze kalender op de ILLIWAP-toepassing (station Briquebec-en-Cotentin).

4. De Chartriervuimte

Een showcase van kunst in het hart van het kasteel

La salle du Chartier ligt op de betoverende binnenplaats van het kasteel en ontleent zijn naam aan de voormalige landsherenkamers waar ooit charters en kostbare documenten werden bewaard. Vandaag de dag biedt het van het midden van de lente tot de herfst een gevarieerd artistiek programma dat voor

iedereen toegankelijk is. Tentoonstellingen van schilderijen, tekeningen, aquarellen en hedendaagse voorstellingen volgen elkaar op.

Zowel inwoners als bezoekers zullen het een heerlijke plek vinden om te verkennen, in een omgeving vol geschiedenis. □ Programma van artiesten op onze website of onze netwerken

5. De ontwerperswerkplaats

Een etalage voor kunst en ambacht

Een levendige, inspirerende plek waar mevrouw CHOUTEAU, een pottenbakker en keramist, en de heer CADO, een glasspinner, voor je ogen creëren. Elk sieraad is uniek! □ Ideaal om een lokaal souvenir mee naar huis te nemen... Workshop bij de ingang van het kasteel van Briquebec, aan de kant van Place Sainte-Anne. Openingstijden: - Maandag van 9.00 tot 12.00 en van 14.00 tot 18.00 - Woensdag van 14 tot 18 uur - Zaterdag van 10.00 tot 12.00 uur en van 14.00 tot 18.00 uur

Mr CADO, glasspinner

Mevrouw CHOUTEAU, pottenbakker en keramist

Dezelfde tentoonstellingsruimte...

...voor twee ambachtslieden

6. Place Sainte-Anne en haar groene corridor

Vandaag de dag is Place Sainte-Anne een must-see, met elke maandag de wekelijkse markt en het beroemde Sainte-Anne festival in het laatste weekend van juli. Maar wist je dat het ooit deel uitmaakte van het heerlijkheidspark van het kasteel?

7. Het stadhuis

De markthallen en het voormalige justitiepaleis

Het huidige stadhuis van Briquebec werd gebouwd in het begin van de 19^e eeuw. Het staat op de plaats van de oude markthallen. In feite heeft het zijn uiterlijk behouden: het is een stadhuis, met galerijen met bogen (overdekte gangen met bogen) op de begane grond. Een van deze galerijen wordt vandaag de dag nog steeds gebruikt als vismarkt. In de middeleeuwen werden deze hallen gebruikt voor beurzen en markten. Het ene deel werd gebruikt door slagers of vishandelaren, terwijl het andere deel werd gebruikt om een verscheidenheid aan goederen uit te stallen.

Een plaats van rechtvaardigheid

Op de eerste verdieping van de voormalige overdekte markt was vroeger de heerlijkheidsrechtbank gevestigd. Het was hier dat de heer van Briquebec en zijn officieren recht spraken en de kasteelgronden beheerden. De inwoners, bekend als de "bourgeois de Briquebec et de l'Étang", waren verplicht om aanwezig te zijn. De heer had een recht dat bekend staat als hoge gerechtigheid en dat hem in staat stelde om over allerlei zaken te oordelen: diefstallen, geschillen, erfenissen, misdaden, enz. Hiervoor werd hij bijgestaan door een aantal officieren: - rechters en sergeanten voor algemene zaken - een verdier om de bossen te beheren - een provoost voor het innen van de belastingen - een sergeant fieffé, die toezicht hield op het werk van al deze officieren. Beetje bij beetje werden deze mannen van de wet en de administratie een echte lokale bourgeoisie, die steeds meer macht en invloed kreeg. Veel van hun families werden al voor de Franse Revolutie veredeld. Het gebouw naast het stadhuis was vroeger de gevangenis. Het was via een trap verbonden met de rechtszaal op de eerste verdieping van de oude overdekte markt.

8. Kortstondige kraampjes

Achter het stadhuis is de rue Tristan bezaaid met deze tijdelijke kraampjes, waar tijdens het zomerseizoen ambachts- en artiestenwinkels zijn gevestigd (schilderijen, beeldhouwwerken, decoraties, sieraden, streekproducten, enz. Deze kortstondige kraampjes zijn een echte springplank om de creaties van ambachtslieden te laten zien. □ Het tentoonstellingsprogramma kan worden bekeken op onze website en onze netwerken.

9. Rue de la République

De Rue de la République en zijn opmerkelijke huizen

Als je over de rue de la République wandelt, volg je de oude hoofdstraat van de stad, omzoomd door koopmanshuizen en particuliere herenhuizen. De meeste dateren uit de 18e en 19e eeuw en weerspiegelen de stadsvernieuwing die plaatsvond aan het einde van het Ancien Régime. Op nr. 20 kun je een mooi herenhuis bewonderen met een voorplein, een driehoekig fronton en stenen kozijnen. Net voorbij het postkantoor werden voormalige elementen van de Romaanse kerk (kapitelen met maskers, arcade uit de twaalfde eeuw) rond 1910 opnieuw aangebracht op de gevel van een gebouw. Het is een ongebruikelijke manier om ervoor te zorgen dat religieus erfgoed in het stedelijk weefsel blijft voortbestaan! Deze straat weerspiegelt de metamorfose van Briquebec in de 19e eeuw, tussen landelijke traditie en architecturale moderniteit. Vandaag de dag is het een van de drukste winkelstraten in Briquebec-en-Cotentin. Ga niet weg zonder in de winkels te snuffelen!

10. Typische geplaveide wegen

De ruelles en de rue Boel Coler

Deze straten getuigen van de evolutie van een versterkt middeleeuws dorp naar een gemoderniseerd dorp in de 18e en 19e eeuw. De stadsplanning, gekenmerkt door de ingraving van rivieren, het graven van sloten en de ontwikkeling van molens en kermissen, had een directe invloed op hun indeling. Les Ruelles, vlakbij Place Sainte-Anne en Place des Buttes, werd van oudsher bezocht door kooplieden, ambachtslieden en plaatselijke bewoners. De Rue Boël-Coler, een secundair kruispunt, bediende woningen en kleine

ambachten en getuigde van de geleidelijke uitbreiding van de stad in lijn met de economische en sociale veranderingen.

Dit werk maakt deel uit van een breder plan om de stad te verbeteren. De gemeenschappelijke oppervlakken in traditionele materialen (kasseien, gewassen beton), de beplante zones en de herinrichting van de parkeerplaats weerspiegelen onze ambitie.

11. Het standbeeld van generaal Le Marois

Op de Place Le Marois staat een groot bronzen standbeeld ter nagedachtenis aan Jean Léonor François Le Marois, die in 1776 in Bricquebec werd geboren. Op 26-jarige leeftijd werd hij generaal onder het keizerrijk en adjudant van Napoleon. Hij stond bekend om zijn moed in de strijd. Later werd hij afgevaardigde voor La Manche en lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Het standbeeld werd in 1837 geïnstalleerd, een jaar na zijn dood. Het werd beeldhouwd door Picchi, gegoten door Dumoulin en de sokkel werd gemaakt door de architect Aillet, een inwoner van Bricquebec-en-Cotentin. □ Een lokale figuur die het ontdekken waard is!

12. Frémine plein

Drie kunstenaars

Aan de voet van de gordijnmuren van het kasteel staat een monument ter ere van drie emblematische kunstenaars uit Bricquebec-en-Cotentin: Armand Le Véel (1821-1905), een beeldhouwer die vooral bekend is van het standbeeld van Napoleon te paard in Cherbourg-en-Cotentin. Charles (1841-1906) en Aristide Frémine (1837-1897), twee dichtende broers, beroemd om hun gedichten over Normandië en zijn inwoners. Dit monument werd in 1929 gemaakt door de beeldhouwer Robert-Paul Delandre.

13. Kerk Notre-Dame

De kerk werd gebouwd ter vervanging van de oude, vervallen kerk en is typerend voor de neogotische stijl en het resultaat van het volhardende werk van pastoor Lebreton. Let binnen op het licht en de grisaille ramen. Open voor bezoekers. Een mozaïekplaat brengt hulde aan de bouwer.

De kerk Notre-Dame de Bricquebec werd aan het einde van de 19e eeuw gebouwd ter vervanging van de oude kerk, die te oud was geworden en in slechte staat verkeerde. Ze werd ontworpen door de departementale architect Émile Pillioud, in de neogotische stijl die toen erg in de mode was. Het is gebouwd van geslepen kalksteen en bestaat uit een klokkentoren-porch (klokkentoren boven de ingang) en een kapel achter het koor. De oude kerk stond in het gebied dat bekend staat als "le village", op de kruising van de wegen die naar Carentan en Saint-Sauveur-le-Vicomte leiden. Hoewel er nog enkele Romaanse overblijfselen te zien zijn, dreigde de kerk in te storten. Het oude gebouw restaureren zou ingewikkeld zijn geweest en in die tijd waren er maar weinig mensen geïnteresseerd in het behoud van ons erfgoed. Daarom werd besloten om elders een nieuwe kerk te bouwen, wat hevig verzet opriep. De gehuchten Étang-Bertran en Rocheville, die al een eigen kerk hadden, weigerden de nieuwbouw te financieren. Tegelijkertijd werden ze onafhankelijk en werden ze volwaardige gemeenten. Het project werd ook aangevochten door een deel van de gemeenteraad. Desondanks ging het project door dankzij de vastberadenheid van de pastoor, Abbé Lebreton (pastoor van 1891 tot 1906). Hij schonk de grond, betaalde een deel van het werk met eigen middelen en financierde de kapel achter het koor (bekend als de "Circata-kapel"). De eerste steen werd gelegd op 5 juni 1898 en de kerk werd geopend op 29 april 1900. De kerk volgt een klassiek plan voor zijn tijd, met een toren bij de ingang, een koor omgeven door een doorgang (kooromgang) en een kapel aan de achterkant. Het interieur is erg licht dankzij de gebruikte

lichte steen en de eenvoudige gebrandschilderde ramen (bekend als "grisailles"), die het licht doorlaten. Omdat er geen geld was om een kerk met meerdere verdiepingen te bouwen, voegde de architect bovenaan een valse galerij toe om de indruk van een tweede verdieping te wekken. De beelden op de kapitelen (de versierde delen aan de bovenkant van de zuilen) bevatten plantenmotieven die geïnspireerd zijn op de 13e eeuw.

14. Het oude washuis

In het hart van het dorp

Het oude washuis is een oase van rust in het hart van het dorp. De gemeentelijke bibliotheek organiseert hier regelmatig leesworkshops, waar jonge leden verkoeling kunnen zoeken in de schaduw van het gebouw. Er zijn ook bibliotheken in de afgelegen gemeenten.

15. Place des Buttes

De Place des Buttes ligt waarschijnlijk op de plaats van een voormalig vorstelijk park dat bij het versterkte kasteel hoorde en vervolgens bij het Château des Galleries. Het werd gebruikt voor de verschillende jaarmarkten van Bricquebec, waarvan de eerste werd gedocumenteerd in 1221. Tot het einde van de 18e eeuw waren er geen gebouwen rond het plein, met uitzondering van de kanunnikenwoning die de kasteelkapel bediende. Een document uit 1787 vermeldt de bouw van zes nieuwe huizen op het plein. Tegelijkertijd werd het plein "het nieuwe openbare plein" genoemd. In het noorden komt de Place des Buttes uit op een promenade gevormd door een laan met iepenbomen geplant in het eerste kwart van de 18e eeuw.

16. De promenade van Matignons

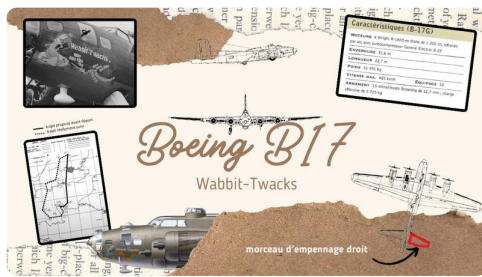
In de 18e eeuw werd het beboste gebied aangelegd als een met bomen omzoomde laan, bekend als de Matignon Promenade, de laatste heren van Bricquebec. De naam is niet onbelangrijk: de Matignons waren een machtige familie die banden had met de Franse en Monegaskische adel. De Avenue Matignon, die het plein nog steeds met zijn landelijke omgeving verbindt, houdt deze herinnering in stand. Het plein is een mooi voorbeeld van de omvorming van een adellijke ruimte tot een populair sociaal centrum. □ Een ontspannende pauze is aan te raden! Als je over het plein wandelt, zie je een glimp van het Espace Matignon met zijn stadion, atletiekbanen, tennisbanen, petanquebaan en andere faciliteiten.

17. De B17 stele

8 MEI 1944

Op 8 mei 1944 kreeg de 384th Bomber Group opnieuw de opdracht om de scheepswerf van Sottevast aan te vallen. Deze keer namen tien B-17 Flying Fortresses van de vier squadrons van de groep deel aan de missie. Deze achttien viermotorige vliegtuigen verlieten de landingsbaan van Grafton Underwood tussen 16.00 en 16.14 uur en stelden zich in formatie op op 2.740 meter hoogte. Het was 18.03 uur toen ze boven Portland Bill op 21.000 voet (6.400 meter) de Engelse kust passeerden. Om de Duitsers in verwarring te brengen over de echte bestemming van de bommenwerpers, passeerde de formatie ruim voor de Kanaaleilanden. In het zicht van de Côtes d'Armor draaide de formatie om en vloog naar het noorden. De bommenwerpers kwamen binnen boven de North Cotentin bij Gouville sur Mer. De foto en het zicht op 8 mei 1944 waren uitstekend en alles was op zijn plaats om succes op het doel te verzekeren. Aan boord van B-17 nr. 42-31495, bijgenaamd Wabbit Twacks, was de navigator Joseph D. Uniszkiewicz en ook voor hem leek alles soepel te verlopen. Het doel was in zicht, de bommenwerpers stelden zich op voor hun bombardementsvlucht en naderden het doel. De Wabbit Twacks vliegt aan de staart van de eerste golf, in een kwetsbare positie. Hij voerde zijn missie uit en opende zijn bommenluiken.

Toen ze het doel naderden, werd het Duitse afweergeschut losgelaten en het leek intenser en nauwkeuriger dan tijdens de missie van 27 april. De deuren van het bommenruim van de Wabbit Twacks gingen open en de formatie stelde zich op voor de bombardementsvlucht op 7.920 meter hoogte. Met nog één minuut te gaan volgde de flak de formatie non-stop en toen sloeg plotseling de tragedie toe: Wabbit Twacks kreeg een voltreffer van een 88 mm kogel in de achterste romp. Het was 19.01 uur en Wabbit Twacks maakte een oncontroleerbare duikvlucht, het toestel stond in brand. De andere bemanningen dachten te zien dat de staartschutter uit het vliegtuig werd geworpen zonder dat hij zijn parachute kon openen en toen stortte het vliegtuig in vlammen op de grond. Eén man wist te ontsnappen, co-piloot Clifford L. Johnson. De B-17 raakte een bos in Bricquebec waar de lokale bevolking van schrok. Ze ontdekten wrakstukken van de bovenkant van het vliegtuig en de lichamen van zes Amerikaanse piloten. De laatste drie lichamen werden honderden meters van de inslag gevonden. De volgende mannen kwamen om bij de crash van de B-17 Wabbit Twacks: Pilot: Luitenant Cecil F. Johnson Co-piloot: Luitenant Clifford L. Johnson (enige overlevende) Bombardier: Luitenant Earl H. Crouch Navigator: Joseph D. Uniszkiewicz Kanonnier: Sergeant James Boone Jr. Kanonnier: Sergeant Thomas Connor Machinegeweer schutter: Sergeant John D. Stevens

18. De lawaaiige beek en zijn oude molen

De straat, een voormalige visvijver van de heerlijkheid, loopt langs de beek de Aizy en de overblijfselen van een oude molen. Dit landschap herinnert aan de vindingrijkheid van het middeleeuwse waterbeheer. Een vredige sfeer langs het water.

Geschiedenis panelen

De panelen "Yesterday to Today", geïnstalleerd in 2022, geven een stukje geschiedenis weer langs je route, die je ter plekke kunt ontdekken.

19. De vijver op de bodem van Cattigny

Een vijver

Dit stuk water beslaat meer dan een hectare en is een plek om te wandelen en uit te rusten, afgeschermd van de weg. Het water wordt regelmatig bevestigd en het vissen wordt gereguleerd en beheerd door de visclub Trout de la Scye. Alle vissers moeten een visvergunning hebben. Dit stuk water geeft een onmiskenbaar cachet aan de noordelijke ingang van onze stad (Route de Cherbourg), met een adembenemend uitzicht op de Donjon.

Een camperpark

Parkeerplaats voor 20 auto's tegen betaling met elektriciteit, olieversing en lunchpauze bij de vijver, 1,5 km van de stad.

20. Abdij van La Trappe

Tussen gebed en de waarde van werk

De abdij Notre-Dame-de-Grâce in Bricquebec, gesticht in 1824, is een trappistengemeenschap die erin geslaagd is gebed, landbouwwerkzaamheden en ambachten (kazen, vleeswaren) te combineren, de beproevingen van twee wereldoorlogen te overwinnen, herboren te worden in de XXe eeuw en haar invloed uit te breiden tot in Japan. Vandaag de dag ontvangt het nog steeds bezoekers en gasten volgens de benedictijnse traditie.

De abdij is niet toegankelijk voor het publiek, maar er wordt elke dag om 15.30 uur een geïllustreerde uitleg gegeven.

21. Rue Pierre Marie en het groene laantje

Rue Pierre Marie

Aan de andere kant van de doorwaadbare plaats heeft de rue Pierre Marie, vroeger rue de Bailly, een uitgesproken landelijke uitstraling. Het was ooit een aparte wijk van de rest van de stad. De huizen op nrs. 30 tot 34 dateren uit de 16e eeuw: hun gewelfde doorgangen, daken in blauwe steen en hun vroegere gebruik als herbergen vertellen het verhaal van een ander Bricquebec, een van kermissen en rondtrekkende kooplieden. Dit gebied, dat vermeld wordt in de archieven van het Pays d'art et d'histoire, is een van de oudste nederzettingen van de gemeente. Het herinnert eraan dat Bricquebec al voor de centralisatie rond het kasteel een mozaïek van wijken was.

De groene route loopt hier langs!

De Greenway doorkruist deze straat, waardoor het de perfecte plek is om je bezoek te voet of met de fiets uit te breiden.

22. De overblijfselen

Een tijdloos gebouw

Ondanks de vernielingen die het gebouw heeft ondergaan, zijn in de overblijfselen van de parochiekerk Notre-Dame beeldhouwde versieringen uit de tweede helft van de 12e eeuw bewaard gebleven. De parochiekerk werd voor het eerst genoemd in een schenkingsoorkonde aan de abdij van Saint-Ouen in Rouen in 1060. Het schip van het huidige gebouw dateert uit het tweede kwart van de 12e eeuw. Het koor werd herbouwd in de 16e eeuw. De zijbeuken werden herbouwd in de 17e of 18e eeuw, waarbij de hoge ramen werden ingebouwd en de directe verlichting van het schip werd verwijderd. Het complex werd voor het eerst gerestaureerd in het laatste kwart van de 19e eeuw, maar werd in 1899 verlaten toen er een nieuwe parochiekerk werd gebouwd. De kerk werd in 1905 bijna volledig verwoest, met uitzondering van de grote arcades in de noordelijke muur van het schip en de noordwestelijke pier van het dwarsschip. Op dezelfde datum werden een van de grote bogen in de zuidelijke muur van het schip en een halfronde travee weer in elkaar gezet op het Gosnon-Vergerplein.

